

LIEFDE

Ik hou van bomen zonder blad. Kale takken
lijken wortels, lucht de transparante grond.
Het meeste water stroomt naar zee, in de boom
stroomt het richting hemel. Niet alles vloeit
naar het laagste punt. Soms is het andersom.

Liefde, lees ik, deelt wortels met geloven, ergens
in de oudste runen komen beide woorden samen,
lief, loof, verbond van klanken. In de basis is liefde
dan een kwestie van vertrouwen, weten zonder
bewijs. Het raadsel van de mogelijkheid.

Lief, loof. Ik fiets langs de bomen en denk aan
de beekjes die houderig ruisen onder hun schors,
kronkelend tegen zwaartekracht in, hoeveel
wonderbaarlijks er om ons heen verborgen ligt,
aan het verbond tussen bast en borst